

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes med 76 stemmer mod 20; 38
medlemmer tilkendegav, at de hverken
stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3 og 4, § 1, således
ændret, og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget
går direkte til tredje behandling uden for-
nyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør
indsigelse mod dette forslag, betragter jeg
det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

*Anden behandling af forslag til lov om
dækning af privatbanernes pensionsforpligtel-*
ser.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 17)
findes i tidenden sp. 550, udvalgets betæn-
kning i tillæg B. sp. 1041).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet
om dets overgang til tredje behandling sat-
tes til forhandling under ét.

Holm Tyed: Når socialdemokratiets og
SF's medlemmer af udvalget har fremsat en
mindretalsudtalelse i betænkningen, er årsa-
gen, som det også fremgår af teksten heri, at
de ikke har kunnet opnå tilslutning til en
enkelt lille, men meget væsentlig ændring i
lovforslaget. Det er både med beklagelse og
med forundring, vi har måttet konstate-
re...

Formanden: Der må være mere ro i salen.

Holm Tyed: Det er både med beklagelse
og med forundring, vi har måttet konstate-
re, at man fra regeringspartiernes repræsen-
tants side har fulgt den snart velkendte

linje at afslå alt, hvad der kommer fra oppo-
sitionen, og alle de ønsker, man har med
hensyn til forbedringer af én gang fremsatte
lovforslag.

Vort forslag i dette tilfælde gik ganske
enkelt ud på at ligestille privatbanernes og
statsbanernes tjenestemænd. Afvisningen af
vort forslag i udvalget er så meget mere
beklagelig, som man her på en billig måde
ville have fjernet en kilde til utilfredshed og
irritation på arbejdspladsen. Den afvisende
holdning, vi har mødt fra regeringspartier-
nes repræsentanter i udvalget, må i det
mindste for venstres og de radikales ved-
kommende undre. Begge disse partiers ord-
førere fandt ved førstebehandlingen af lov-
forslaget, at det både var rimeligt og natur-
ligt, at privatbanernes tjenestemænd og
statsbanetjenestemændene nu blev sidestil-
let. Jeg kan derfor ikke begribe, at man så,
når man gennem udvalgsarbejdet bliver klar
over, at en ændring i lovforslaget er nødven-
dig for at opnå det, som man selv har sagt
var både naturligt og rimeligt, alligevel går
imod og ikke vil medvirke til ændringsfor-
slags gennemførelse.

Jeg ved meget vel, at venstres ordfører
misforstod mit oplæg ved første behandling
og troede, at jeg også ønskede, at de overens-
komstansatte skulle med ind under ordnin-
gen, men denne misforståelse blev allerede
ryddet af vejen ved det første møde, vi
havde i udvalget.

Tjenestemændene fra privatbanerne, der
allerede er gået på pension, og som vi meget
gerne havde set komme ind under ordningen
på lige fod med pensionerede statstjeneste-
mænd, trak vi på et tidligt tidspunkt ud af
forhandlingerne, da vi straks mødte en mas-
siv modstand fra flertallet på dette område.
Når vi trak dette problem ud af den videre
diskussion, var det i håbet om, at vi dog
kunne opnå et resultat for de ikke-pensio-
nerede, altså alle dem, der arbejder, og som
kan blive ramt fremover. Men heller ikke
dette kunne vi opnå.

Nu henviser man til, at lovforslaget er
bygget på en overenskomst, som er tiltrådt
af personaleorganisationernes repræsentan-
ter. Det er rigtigt, men det er lige så rigtigt,
at man meget vel var klar over, at der sta-
dig var et stærkt og uopfyldt ønske fra per-
sonaleorganisationernes side om at nå frem
til en ligestilling mellem 1943-tjenestemæn-